

מ"ת 11344/12/17 - מדינת ישראל נגד צילביץ

בית הדין לתעבורה חדרה

מ"ת 11344-12-17

בפני כב' השופטת מיכל דויד

מדינת ישראל

נגד

צילביץ (עציר)

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

הבקשה הוגשה בד בבד ביחד עם כתב אישום אשר מייחס למשיב ביצוע עבירות של נהיגה בשכרות. המשיב נעצר ביום 19.12.2017.

המבקשת טוענת כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות, וזאת לנוכח דוחות הפעולה של השוטרים אשר עצרו את המשיב, דוחות השוטרים אשר נטלו מהמשיב את הדגימה לצורך בדיקה, הודעתו של המשיב במשטרה וממצאים ראשוניים באשר לשימוש בסם על פי בדיקת המעבדה הטוקסיקולוגית.

עוד טוענת המבקשת, כי המדובר במשיב מסוכן, אשר התנהגותו מלמדת על היותו מסוכן כלפי ציבור משתמשי הדרך, וכי אין לתת בו אמון. מלבד זאת, מציינת המבקשת כי המשיב אוזח ברישיון נהיגה משנת 2008, ולחובתו 10 הרשעות קודמות, ובין היתר הרשעות בגין נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים והרשעה בגין נהיגה בזמן פסילה.

כנגד המשיב תלוי ועומד מאסר מותנה שאורכו 4 חודשים, ואשר הוארך במסגרת תיק 3095-03-12 למשך שנתיים נוספות, ובכך הפך לחב הפעלה. למשיב עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות, ובין היתר הרשעה בעבירות של החזקה ושימוש בסמים.

סיכומו של דבר, המבקשת גורסת כי אין מקום לחלופת מעצר, ויש להורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג וברית.

מנגד, טען בא כוחו המלומד של המשיב כי לדידו לא קיימות ראיות לכאורה. ב"כ של המשיב נימק טיעונו, בכך שטען כי החיפוש שנערך ברכבו של המשיב ארע באופן רנדומלי, ולא לאחר שהמחפשים התרשמו כי המשיב נהג בצורה מסוכנת. ב"כ המשיב טוען כי המדובר בחיפוש בלתי חוקי, אשר תוצאותיו אמורות להיות פסילת הראיות אשר נמצאו בעקבותיו.

מלבד זאת, טוען ב"כ המשיב כי לא קיימת אינדיקציה ברורה לכמות אשר נתפסה, לכאורה, בבדיקת השתן אשר בוצעה למשיב. לא קיימת בתיק ראיה ממשית ואין עדיין תוצאות סופיות של המעבדה הטוקסיקולוגית.

לסיום, טוען ב"כ המשיב כי אין מקום לסטות מן ההלכה לעניין תיקי תעבורה, אשר בהתאם לה ברירת המחדל הינה שחרור ואילו החריג הינו מעצר.

שמעתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי בחומר החקירה.

לעניין אופן עריכת החיפוש ולעניין החקירה אודות החומרים שנתפסו אצל המשיב, זהו השלב לציין כי זהו אינו המקום להכריע, ואף לא בשאלת הראיות לכאורה, לעניין זה, לנוכח העובדה כי הדבר אמור להידרש במסגרת הליך פלילי ולא במסגרת ההליך הנתון בפניי.

לעניין קיומן של ראיות לכאורה בעבירה המיוחסת למשיב, סבורני, כדעתו של ב"כ של המשיב, כי קיימת בעייתיות לעניין זה, ואפרט.

אמנם קיימות ראיות לכאורה המהוות אינדיקציה ראשונית להיותו של המשיב נוהג תחת השפעת סמים, ואולם המדובר באינדיקציה ראשונית בלבד, אשר נלמדת מבדיקת שתן אשר בוצעה למשיב, ואשר נמצאה חיובית, ואולם עדיין לא קיימות בתיק חוות דעת המצביעות על גילויים של חומרים כאלו או אחרים בבדיקות מעבדה אשר אמורות להתקבל, ועל כן יש לקבוע כי חומר החקירה אשר מצוי בתיק, מגלם ראיות לכאורה, ואולם כאלה אותן יש למקם ברף התחתון של הסקאלה.

כלל מקבילית הכוחות קובע כי ככל שעוצמתן של ראיות לכאורה פחותה יותר, כך ייטה בית המשפט יותר לשקול שחרורו של משיב בתנאים. המדובר ביחס הפוך. ככל שמשלבים נוסחה זו ביחד עם העובדה כי אנו נתונים בהליך תעבורה אשר בו ברירת המחדל הינה שחרור ולא מעצר, מתחייבת המסקנה כי יש לשחרר את המשיב, ולקבוע תנאים לעניין שחרורו.

לא מצאתי במקרה הנתון בפניי נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות השמתו של המשיב בתנאי מעצר בית, וזאת לנוכח העובדה כי עוצמת הראיות, כאמור, נמוכה, ואין בנסיבות המקרה נסיבות אחרות המצדיקות השמתו במעצר בית מלא. אין צורך להכביר מילים אודות היותו של מעצר בית הגבלה של ממש, כפי שנקבע בהלכות בית המשפט העליון. עוד

נקבע בהלכות דומות, כי מלאכתו של שופט מעצרים הינה מורכבת, ועליו לטוות תנאי שחרור בהתאם למקרה הספציפי המונח לפתחו, בהתאם לעוצמת הראיות באותו מקרה ובהתאם לנסיבותיו האישיות של המשיב.

לעניין מסוכנותו של המשיב, שקלתי את עברו התעבורתי וכן את עברו הפלילי של המשיב. עצם קיומו של מאסר מותנה, גם אם המדובר במאסר חב הפעלה, איננו נסיבה המצדיקה מעצרו של משיב עד לתום ההליכים, ואיננה מצדיקה גם שחרורו בתנאי מעצר בית מלא. המסוכנות הלכאורית הנשקפת מן המשיב הינה מסוכנות כאשר הוא ישוב מאחורי הגה. מסוכנות זו ניתן לאיין באמצעות הטלת תנאי שבבסיסו פסילתו של המשיב מלנהוג, וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו.

בשולי דבריי, אציין כי גם לו הייתה מונחת בפניי חוות דעת טוקסיקולוגית סופית בעניינו של המשיב, עדיין לא היה די בכך על מנת להצדיק מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח ולדידי אף לא מעצר בית מלא.

לנוכח כל האמור לעיל, אני סבורה כי יש להורות על שחרורו של המשיב וזאת בתנאים כדלקמן:

1. אני פוסלת את המשיב מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק.

אין צורך בהפקדת רישיון. המזכירות תוציא אישור הפקדה בהתאם.

2. להבטחת קיום תנאי השחרור, וכן להבטחת התייצבותו של המשיב להמשך ההליכים בתיק זה וכן בתיק העיקרי, תיחתם ערבות עצמית של המשיב וערבות צד ג' בסך 6,000 ₪ כל אחת.

יש לראות בהחלטה זו פקודת שחרור בכפוף למילוי התנאים.

ניתנה והודעה היום י' טבת תשע"ח, 28/12/2017 במעמד הנוכחים.

מיכל דויד, שופטת